

רע"פ 4736/19 - דוד בלום נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 4736/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: דוד בלום

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בע"פ 66428-01-19 מיום 4.6.2019 שניתן על ידי כב' השופטים שמואל בורנשטין, מיכל ברק נבו ודבורה עטר

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים ש' בורנשטין, מ' ברק נבו ו-ד' עטר) בע"פ 66428-01-19 מיום 4.6.2019, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת הדין והתקבל ערעורו על גזר הדין של בית משפט השלום ברחובות (כב' סגנית הנשיאה א' פינק) בת"פ 38416-12-16 מיום 31.12.2018 ומיום 1.1.2019, בהתאמה.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע שתי עבירות של שימוש במרמה, ערמה או תחבולה בכוונה להתחמק מתשלום מס, לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש].

2. במהלך ניהול משפטו טען המבקש לפגמים בחקירה ולהתנהלות לא תקינה של רשויות המס, וכן הטיח טענות נגד התביעה ובית המשפט בדבר שקרים, זיוף, ומחיקת פרוטוקול. בית המשפט דחה את טענותיו וקבע כי "טענותיו של הנאשם [המבקש - ג'.ק.] בדבר פגמים בחקירה היו ללא ביסוס ממשי... לא נמצא ממש בטענותיו של הנאשם בדבר מחדלי חקירה והתנהלות לא תקינה של רשויות החוק" (הכרעת הדין, פסקה 71). עוד נקבע כי "גם טענותיו של הנאשם [המבקש - ג'.ק.] בדבר התנהלות לא תקינה של רשויות התביעה ושל בית המשפט, נעדרות אחיזה כלשהי במציאות, כפי שניתן להתרשם מההחלטות הרבות שניתנו במהלך ניהול ההליך ומהפרוטוקולים המתעדים את הדיונים" (הכרעת הדין, פסקה 72).

3. בית המשפט גזר על המבקש את העונשים הבאים: 11 חודשי מאסר בפועל; שני מאסרים מותנים; קנס בסכום של 30,000 ש"ח או 300 ימי מאסר תמורתו; התחייבות בסכום של 50,000 ש"ח להימנע מלעבור עבירה מהסוג בה הורשע.

המבקש ערער על הכרעת הדין ועל גזר הדין.

4. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על הכרעת הדין וקבע כי טענות המבקש כלפי הכרעת הדין מופנות ברובן כלפי ממצאי עובדה ומהימנות. כמו כן, נדחו טענות המבקש בדבר התנהלות לא תקינה של רשויות התביעה ובית המשפט. יחד עם זאת, קיבל בית המשפט את ערעור המבקש על גזר הדין, העמיד את עונש המאסר על 8 חודשים ואת הקנס על 20,000 ש"ח או ארבעה חודשי מאסר חלף זאת.

מכאן הבקשה שלפניי.

בקשת רשות הערעור

5. המבקש שב על טענותיו כלפי רשויות התביעה ובית המשפט השלום והלין על כך שבית המשפט המחוזי לא התייחס לטענותיו בהקשר זה.

דיון והכרעה

6. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם הבקשה מעלה שאלה משפטית או ציבורית בעלת חשיבות כללית (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982)), או במקרים יוצאי דופן בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 3667/14 קראדי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (1.6.2014)). לא מצאתי כי הבקשה שלפניי עומדת באמות מידה אלו, משום שהיא אינה מעלה סוגיות כגון דא וכל הטענות המנויות בגדרה נוגעות לנסיבות הפרטניות של המבקש. למעשה, הבקשה ממוקדת בהשגה על קביעות עובדה ומהימנות של הערכאה הדיונית. כידוע, התערבות ערכאת הערעור בממצאים אלו, תיעשה אך במקרים חריגים

עמוד 2

ומצומצמים, לא כל שכן עת עסקינן בערכאת ערעור ב"גלגול שלישי" (ראו למשל: רע"פ 9632/16 מקוריה נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (15.12.2016)). לגופו של עניין, עיקר טענותיו של המבקש, המועלות בבקשה שלפניי, כבר נידונו ונבחנו באופן ממצה בידי שתי ערכאות. משכך, אין כל מקום להתערבותו של בית משפט זה ב"גלגול שלישי".

7. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ד בתמוז התשע"ט (17.7.2019).

שׁוֹפֵט
